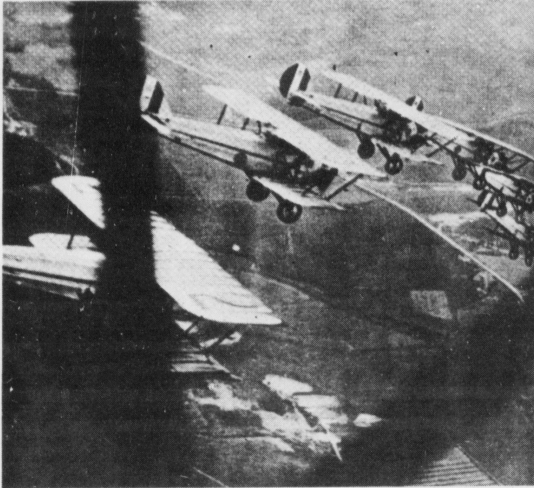

Ítalsk flogfær lögdu verjuleysar abessinskar bygdir í sor. Abessinar høvdu einans spjót at verja seg við móti ítalskum tanksum og kanónum. Badoglio marsjallur, sum stóð á odda fyrri hesi herferð, varð hevjaður til skyggja fyrri »bragdið«

«Hasari umbønini fari eg at játta tygum,» svaraði kongur við tað sama, »og tað uttan fyrirvarni av nøkrum slag.»

»SOLEIÐIS SKULDI ENDIN VERÐA«

Kongur segði seinni, at bráðdliga vinglaði Mussolini á sum kundi hann verið skotin. »Soleiðis skuldi endin verða,» læt í honum, meðan hann óboðin hoknaði niður á eina sofú.

Uttan fyrri borgina setti Vigneri kapteynur seg nú við røðrið á sjúkrabilinum og loysti hondbremsuna. Bilurin rullaði ljóðliga oman eftir skráanum og stóðgaði framman fyrri portursdurumum.

Vittorio Emanuele hevði hvassliga sett seg ímóti, at Mussolini varð handtíkin inni hjá honum. »Fyrr skal eg leggja eftirá!« hevði hann sagt, men Vigneri hevði gjørt hann varan við, at ikki bar til at handtaka Mussolini á teimum trongu gøtum uttanfyri, tí tá varð væntandi, at livverja hansara fór at

leggja uppi. Úrslitið av hesum kundi lætliga verða ein blóðigur samanbrestur, sum kundi elva til eitt fasistiskt mótkvett og borgarastrið, og tað var kongi so líkt, at hann einki hevði svarað til hetta, men bert víst frá sær við hondunum, hvør skal siga: »Eg fái einki gjørt.«

MUSSOLINI VERÐUR HANDTIKIN

Atsóknin tók ikki mong sekundini. Tá Mussolini kom oman eftir tí breiðu trappuni saman við skrivara sinum, fór Vigneri kapteynur ímóti honum og heilsaði honum virðiliga við hermannaheilsan. »Duce!« segði hann. »Hansara hátign hevur álagt mær at hava trygd tygara í hondum.« Mussolini gløddi at honum og skilti ikki petti.

»Eg havi onga trygd fyrri neyðini,« segði hann móður og skuldi fara oman í bilin hjá sær, men tá Vigneri í stundini fyrri honum, tók undir hondina á honum og leiddi hann blidliga, men við fastleika yvir at sjúkrabilinum.

Nakrar minuttir seinni

stóðgaði bilurin uttan fyrri Carabinieri-hermannaleguna í Róm. Har varð Mussolini leiddur inn í eitt lítið vaktarúm. Alt hetta læt hann um seg ganga og tóktist púra líkasælur, men skrivari hansara var í øðini. »Hvat fer at henda, um nú Il Duce ynskir at rýma hiðani?« spurdi hann.

»Il Duce verður verandi her,« svaraði Vigneri uttan at blunka við.

»Og um Il Duce ynskir at nýta telefonina?«

Vigneri risti við høvðinum. Eina løtu seinni kom ein her-yvirmaður inn og kvetti telefonleiðingin við einum felli-knivi.

PIETRO BADOGLIO NÝGGJUR STJÖRN-ARLEIÐARI

Klokkan trý korter til ellivu hetta sama kvøldið ljóðaðu hesi boðini í útvarpslurtunum í hundraðtúsundtals ítalskum heimum: »Italiumenn! Hansara hátign, kongur, hevur í dag loyst Benito Mussolini úr starvi og hevur tilnevnt Pietro Badoglio sum nýggjan stjórnarleiðara.«

Hesi tíðindi fóru sum róta-súpan út um teir sjei heyggjarnar í Róm. Fólk ringdu til ætt og vinir ella lógu út av vindeygnum og róptu hesi stórtíðindi. Fólk tyrtust á gøtum, mong teirra ikki meira enn hálv-ílatin. Tey fevdust, læðu og grótu ísenn.

»Hava tygum frætt?« spurdi ein politistur í Regina Coeli-fongslinum ein politískan fanga. »Mussolini er røkin! Nú er tað Badoglio!« So var hann kvikur at leggja aftrat: »Ikki tí, eg havi so ongantið verið fasistur.«

Og hetta varð so javnan at hoyra. Bráðdliga vóru eingir fasistar eftir í Róm. Á Via Nomentana, veginum, sum gekk norðureftir úr býnum, lógu hesi glitrandi fasistamerkinu sandrað allastaðni, og á tí gula vatninum í Tiber-ánni flutu tær svørtu fasistas-skjúrturnar í hundraðtali.

Hesa náttina gjørdi Róm-verjar alt tað, sum teir ikki høvdu vágað sær í 20 ár. Floksskrivstovur hjá fasistum vórðu rændar. Skjøl, skriviborð, stólar og myndir av Mussolini vórðu blakað í rúgvur og eldur settur á. Stigar vórðu reistir uttan fyrri almennar bygningar, og menn fóru í holt við at skræða myndirnar hjá tí hataða fasistastýrinum niður. Á Corso-gøtuni loypti ein íspegil hvøkk á fólk við at rópa: »Undir harniðri! Il Duce kemur!« Mannfjöldin syndraðist í allar ættir, og tey rannu sum fyrri livinum. Men tað einasta, sum kom, var ein bringumynd úr bronsu av ein-

ræðisharranum, sum varð blakað niður á gøtuna.

»NÚ MAN ALT FARA UM KOLL«

Dwight Eisenhower, ovastin hjá teimum sameindu í Norð-urafrika, frætti tíðindini morgunin eftir, tá hann sat við morgunmatarborðið saman við tveimum gestum, hann hevði fingið, Robert Murphy, sum var ráðgevari hjá Roosevelt forseta, og Harold Macmillan, sum umboðaði Winston Churchill. Eisenhower ivaðist ikki í, at

Italiumenn nú fóru at taka seg burtur úr kríggnum, so skjótt hetta læt seg gera uttan at gera sær alt ov nógv fyrri skommum.

»Ja, teir fara helst at royna,« svaraði Macmillan turrisliga. »Spurningurin er bert, um teir sleppa.«

»Ver nú eitt sindur bjart-skygður, Harold!« helt Eisenhower fyrri. »Nú vænti eg, at alt fer um koll.«

Men fleiri hundrað fjórðingar norðanfyri vórðu óhugnaligar ætlanir smiðaðar.

Framhald

BOÐABROT

— — — — — finnbogi
sum ungur tú boðaði gleðið
við einum báti sum æt sendiboðið
á bryggjubakka bar tú fram tjóðveldisboðið
— og frá niðurdottnum flogi — feigdarboðið
í málstriðnum breyt tú sum høgnaboði
ja helt at tú var ein tambarbogi
men við tinum danska harraboði
royndist tú »veikur kongsins bogi«
bygdamenn tinir kalla teg meinbogi
øll vita tú ert ein albogi
strandferðsluni vart tú ein molbogi
tað verður tú eisini sum postboði
— — —
gævi tú hvaru sum ein ælabogi

í Suðuroyarfirði 6/10—75

ferðamaður við skerdum flogi
ov seinur til trogið
við sviðið soðið

P. S. Hvar eru tit Atli og Arabogi??

Framhald frá síðu 5

sama arbeiði longur. Nú fáa tær bert annað arbeiði, sum gevur somu lágu løn sum áður. Nei harra blaðstjóri, slepp

hasi hugsanini og royn at fata, at kvinnur ikki »fáa« løn ella nakað annað fyrri einki, hvørki frá vinnulivsharrum ella lóg-gávuvaldi.

Maður

Um samgonguskjalið

Síðani hendan landstýrissamgongan varð skipað hevur sambandsflokkurin við sínum hetjum herjað á fólkaflokkinn, tí hann hevur hjálpt javnaðarflokkinum at opna fyrri allari sosialisering her á landi. Og satt at siga, so má eg harmast. Eg havi valt fólkaflokkinn frá tí, eg fekk valrætt, men nú sær tað soleiðis út fyrri mær, at fólkaflokkurin við hesum samgonguskjali hevur slept sínari stevnuskrá og allari sínari liberali hugsjón fyrri borð. Pauli Ellefsen segði, at fólkafloksveljarar akkurát tað sama velja javnaðarflokkinn, og tí vendi eg fólkaflokkinum bakið. Eftir skriviningini hjá sambandsmonnum at døma, so hevur javnaðarflokkurin vunnið mest við samgonguskjalinum. Um fiskimarksmálið verður sagt t. d., at í havrættarsamráðingum verður tikið undir við hugtakinum um 200 fjórðinga búskaparligt øki, men áðanandi at okkara grunnar við núverandi

veiðiflota og fiskavirkjum ikki røkka veiðutervi feroyinga verður á altjóða stigi virkað fyrri, at lond í slíkari støðu sum Føroyar eisini eiga frámhjárættindi til veiðu á teimum búskaparligu økjum hjá londum, sum eru betri fyrri, hvat vinnumøguleik-um viðvikur. Hetta var just tað, sum javnaðarflokkurin segði í seinasta valskeiði. Væl at merkja, tá sótu fólkaflokkurin í andstöðu. Í málinum um Felagsmarknaðinum verður sagt: Við-skiifti Føroya við EF er framvegis grundað á lótingssamtyktina frá 25. januar 1974 um, at heimastýrið ikki kann mæla til luttekki í EF.

Men ein og hvør minnst, hvat andstöðuflokkarnir søgdu tá. Og her eru bæði fólkaflokkurin og tjóðveldisflokkurin iroknaðir. Jú, teir søgdu, at vit vóru limir, og nú kann ein og hvør døma um, hvør hevði rætt.

Ájú, fólkaflokkurin er gingin

Haile Selassie keisari ákærði Italia fyrri fólkasambandinum í Geneve og bað um hjálp til land sitt, men hann talaði fyrri deyvum orum